Ч. 178. Середа 21 (8) серпня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З нагоди цісарских уродин. — Рада міністрів і конференция презеса кола польского з міністрами. — Акция ґр. Берхтольда. — Положене на Балкані. — Алярмуючі вісти. — Страчене хіньских ґенералів.

„Köln. Ztg.“ пише з нагоди цісарских уродин: Цісар сам буде обходити той день з чувством великого вдоволеня, не лиш длятого, що може собі сказати з певним себе милим чувством, що визначене єму судьбою місце все ще собою вповні виповняє, але також і длятого, що сей рік єго житя минув під взглядом політичним щасливо як для него так і для монархії. Вигляд на новий рік яко продовжене минулого єсть також дуже добрий, іменно сповняє австро-угорска армія по єї скріпленю тим ліпше свій уряд опори мира і напором, який она робить, причиняє ся до обмеженя турецкого заколоту в єго огнищи.

Вчера від 10 год. рано до 1 год. по пол. а від 4 год. по полудни аж до пізного вечера відбувала ся рада міністрів. Обговорювано біжучі справи адміністрацийні а також і справи політичні. Члени кабінету їздили по обіді до Кальтенляйтґебен до президента міністрів ґр. Штірґкга. Всї міністри позістали у Відни, щоби залагодити всї біжучі справи свого ресорту.

Презес Кола польского був в суботу по полудни через дві години у президента міністрів ґр. Штірґкга в Кальтенляйтґебен і обговорював з ним не лиш загальні справи політичні але також і справи галицкі, в першім ряді справу львівского університету, відтак справу водних доріг а наконець реформу виборчу до галицкого сойму. Др. Лео конферував також з міністрами Гайнольдом і Залеским а відтак і зі спільним міністром фінансів дром Біліньским, котрий приїхав був до Відня на торжество цісарских уродин. Польскі ґазети припускають, що др. Лео буде в вересни конферувати також з президиєю руского клюбу.

Цїла праса европейска розписує ся широко і дуже прихильно про акцию австро-угорского міністра справ заграничних ґр. Берхтольда, але якого рода тота акция, о тім нїхто зовсїм ясно не говорить. Лиш анґлїйска праса каже загально, що положеня в Туреччинї єсть дуже сумне і нема вигляду на скору поправу а длятого спільна акция держав на Балкані преоставляє ся дїйстно яко ідеальне полагоджене справи; однак при практичнім виконаню треба числити ся з ривалїзациєю і дразливостию народів. Кажуть також, що акция ґр. Берхтольда була нїби манїфестациєю проти якоїсь умови межи Росиєю а Франциєю, яка довершила ся підчас побуту Поанкаре в Росиї і мала бути доказом, що Австро-Угорщина не думає зрікати ся свого впливу на Балкані.

Temps обговорюючи предложеня ґр. Берхтольда припускає, що они можуть погіршити відносини австро-росийскі, котрі від часу уступленя ґр. Еренталя були поправили ся. Віденьска Zeit знов доказує, що предложеня ґр. Берхтольда зробили специяльно некористне вражіне в Константинополи.

На Балкані росте заколот щораз більше і здає ся як би мало навіть прийти до якоїсь війни. З Константинополя доносять, що Порта довідавшись, що Чорногора мобілїзує резерви артилериї видала приказ, щоби зарядити відповідні войскові міри і забезпечити ся в той спосіб заздалегід від нападу Чорногори.

Проводири Альбанцї з'явили ся оногди в Скоплю в супроводї 300 збройних Альбанців. Се викликало обаву, що Альбанцї хотять напасти на склад оружия. В наслідок того склад той стереже сильний відділ войска. В місті склепи і банки позамикано. Войско обсадило всї важнїйші точки міста. На горбах уставлено пушки. — Як доносять до берлиньского „L. Anz.“ постановили полудневі Альбанцї заняти кілька поме037нших міст, щоби в той спосіб змусити правительство до принятя і сповненя їх жадань.

Як дуже заносить на Балкані війною можна зміркувати з того, що в Сербії розійшла ся алярмуюча вість, що австрийске войско за-

14)

В новочаснім Вавилонї

або

Париж, єго займавости і житє в нїм

(Написав К. В.)

(Дальше).

Коли в якійсь родинї хтось помре, то небіжчик ще й не застиг, як вже являє ся т. зв. „реґлєр“ або посередник. Війшовши з як найбільшою чемностию висказує родинї в глубокім зворушеню — розуміє ся дуже зручно уданім — своє найглубше сочувство з причини їх великого нещастя а заразом і представляє ся яко той, котрий їм тепер може станути дуже в пригодї. Він представляє родинї, що тепер з похороном буде мати богато клопоту і біганини, буде богато оплат і т. д. а она тім всїм не розуміє ся; він єї може виручити і бути в сїм случаю дуже на руку. Він постарає ся о все що потреба, буде уважати на то, щоби за похорон заплатити лиш тільки кілько дїйстно належить ся, але за свої услуги жадає не богато лиш 5 процент. Отже то єсть, як сказано, реґлєр або посередник, аґент товариства для підприємства похоронів.

Услуги такого реґлєра завсїгди всї приймають і гадають, що они навіть обовязані до того, бо той чоловік то урядова особа. А реґлєр знов лиш своє гадає; єму розходить ся лиш о то, щоби виставити як найбільший рахунок, бо тодї і він буде мати більший зарробок. Інтерес, видко, поплачує ся, бо дуже богато людий до того бере ся а то знов викликує велику конкуренцию; длятого реґлєр оплачує таких людий, котрі ходять по домах і розвідують чи не помер хтось а скоро довідають ся, дають єму зараз знати. Він в тій хвили прибігає, щоби якийсь другий єго не випередив і длятого дуже часто буває, що вмираючий не випустив ще послїдного духа із себе, як вже реґлєр явив ся в хатї.

Кождому, хто єму дасть знати о чийсь смерти, платить він 2 франки за дорогу, а коли цїлий похорон здадуть на него, то він платить за повідомлене ще якусь часть із свого зарібку а то за похорон 6 кляси 5 фр., 5 кл. 10 фр., 4 кл. 20 фр., 3 кл. 30 фр., 2 кл. 5 фр., а за похорон 1 кляси аж 100 франків. Але до сего треба додати, що то суть найнизші цїни. Від якогось часу многі реґлєри попідвисшували ту цїну на 7 фр. за шесту клясу аж до 120 фр. за першу клясу а декотрі, щоби побити своїх конкурентів платять аж 150 фр. від похоронів першої кляси.

Комуж припадає той заробок? Найчастїйше — урядникови маґістратскому, у котрого треба чиюсь смерть зголошувати. Ледви що хтось дав знати в маґістратї о чийсь смерти, як той урядник зараз біжить до телефону і повідомляє о тім зараз свого реґлєра. В декотрих урядах маґістратских начальники не позваляють того робити. В такім случаю урядник не іде до телефону, лиш пише імя і число дому помершого на карточцї, може ще перед тим, заким вписав то до книги, вкладає карточку до куверти і складає єї на умовленім місци в маґістратї а о означеній годинї приходить післанець реґлєра і забирає.

Побіч маґістратского урядника грає найважнїйшу ролю дверник, котрий знає найліпше і найперший, що діє ся в якімсь домі. Дверник старає ся заробити свою пайку навіть вже тодї, коли ще нїхто не помер; він повідомляє релєґра скоро лиш хтось із богатших жителів дому тяжко занедужав. Він нїби то з великим сочувством розпитує лїкаря про стан недужого, а коли лїкар єму скаже, що нема надії, то він біжить чим скорше до реґлєра, щоби єму подати до відомости сю веселу вість. Іноді буває й так що реґлєра повідомляє який паламар або слуга церковний, котрий ходив зі сьвященником до недужого.

Побіч тих жерел, з котрих реґлєри побирають свої відомости, суть ще инші, бо можна іноді дожити ще й щось зовсїм иншого. Якийсь знатний пан відвіз свою хору на груди жінку до Канн. Одного дня досьвіта, коли ледви що зачинало розвиднювати ся, хтось дзвонить до него. Якийсь незнакомий жадає конче особисто поговорити з паном і не хоче уступити ся. Наконець позваляють єму війти до середини.

няло на Дунаю сербский остров Дубравіцу, коли тимчасом лиш на маленькім островци Темесіґет, належачім до Угорщини відбували ся войскові вправи. Не менше алярмуючу вість рознесли францускі ґазети о грозячім в Росиї вибуху революциї, зловіщим знаком чого має бути заведене стану облоги в Кронштаді і Севастополи.

З Пекіну доносять, що в Ганкав засуджено двох ґенералів тамошної залоги на смерть і зараз їх страчено. Кажуть, що ґенерали були зовсім невинні і президент републики Юаншікаі без потреби затвердив вирок, бо ті ґенерали зовсім не думали викликувати революцию. Факт сей викликав велике зворушене і справа ся буде порушена на народних зборах.

Новинки.

Львів, 20 серпня 1912.

— Торжество уродин Є. Вел. Цісаря відбуло ся минулої неділі як звичайно що року величаво. Вечером в суботу орхестри чотирох полків стоячих у Львові залогою відограли великий цапенштрайх а в неділю о год. пів до 6 вистріли з пушок на цитадели сповістили торжество. На державних і автономічних будинках повівали чорно-жовті хоругви а на Янівскім оболоню відбула ся пільна Служба Божа для львівскої залоги а всі полки піхоти і краєвої оборони дали по три сальви. Опісля в присутности команданта корпуса і головно командуючого ґенерал-поручника Кольошварі і ґенераліциї відбула ся дефіляда полків і віддїлів войскових.

О 9 год. рано відбула ся Служба Божа по всіх церквах. В латиньскій катедрі правив Службу Божу Архиеп. Більчевский. На Службі Божій були: Є. Ексц. п. Намістник др. Бобржиньский, Є. Ексц. п. Маршалок краєв. ґр. Ґолуховский і богато инших достойників. Службу Божу в церкви св. Юра правив Митрат о. Білецкий в сослуженю численного духовеньства і в присутности рад. Двора Шелїґовского та инших достойників. У вірменьскій церкви відправив Службу Божу о. крилош. Пйотрович.

По богослуженю приймав Є. Ексц. п. Намістник депутациї і репрезентациї, котрі прибули зложити желаня для Є. Вел. Цісаря. Отже насамперед приймав Є. Ексц. Маршалка краєвого ґр. Адама Ґолуховского і членів Видїлу краєвого; відтак Архиеп. Більчевского з членами капітули; іменем гр. кат. капітули явив ся оо. митрати Білецкий і Туркевич з крилошанами оо.: Пакижом, Мельницким, Тит. Войнаровским і ректором дух. семинариї дром Боцяном. Дальше явили ся: Віцепрезидент краєв. Ради шкільної др. Деибовский з радниками Двору Алекс. Барвінським, радн. Двору Тад. Клюсік-Оржеховским і много инших достойників. Іменем Союза христ. суспіль. явили ся пп.: Алекс. Барвіньский і рад. суду краєв. Йосиф Романович; дальше делеґати українських товариств: Народ. Рада, Просьвіта, Тов. ім. Шевченка, Руска Бесїда, Тов. Педаґоґічне, Сокіл Батько, Міщаньске Брацтво, Народ. Торговля, Земельний Банк, Днїстер, Земля, Тов. музичне ім. Лисенка, Боян, Достава, Кедит. Союз, ремісн. тор. Зоря і Сільский Господар — всї під проводом дра Стефана Федака. З т. зв. „старо-руских“ товариств явили ся делеґати „Народ. Дому“ і рільн. Союза, гал. руск. Ради, Ставропиґії, Тов. ім. Качковского і Тов. св. Володимира під проводом о. Кестецкого.

О 4 год. відбув ся у п. Намістника обід на 72 накрить а підчас обіду виголосив Є. Ексц. п. Намістник тоаст в честь Є. Вел. Цісаря і закінчив окликом: Най жиє! Оклик той повторили присутні, музика заграла народ. гимн а з цитаделї відізвали ся вистріли з пушок.

— На маневри до Щирця приїхав Є. ц. і к. Височість Найд. Архікн. Кароль Франц Йосиф і замешкав зі своєю подругою Архікняг. Затою в дворі Є. Е. б. міністра Давида Абрагамовича в Красові. Достойних гостий витало доохрестне населене з великим одушевленем. Соколи з Красова і Бродок Січовики з Лубяної виступили у своїх відзнаках, по части на конях. В Красові поставлено триумфальну браму, коло якої зібрало ся кілька тисяч народу з околиці. Архікняжа пара вступила до церкви на читану Службу Божу. Малї дівчатка стелили достойним гостям дорогу цьвітами. По богослуженю поїхала Архікняжа пара до двора. Докола повоза їхали на конях і йшли пішки Соколи і Січовики. По дорозї витали Архикняжу пару Німці-кольоністи, від яких промовляв пастор з Дорнфельду.

— Двірска жалоба по причинї смерти японьского цісаря. По причинї смерти Є. Ц. Величества Мутсугіго відбуде ся з Найв. розпорядженя ношена жалоба двірска почавши від вчера понедїлка через 12 днів без зміни аж до 30 серпня.

— Відзначеня. Є. В. Цісар надав Є. Е. Міністрови фінансів Вячеславови Залеском і Міністрови справ внутрішних бар. Удиньскому - Гайнольдови ордери Зелїзної Корони І кл. з увільненем від такси.

До відомости участників Евхаристийного конґресу перемиского епархії.

I. Зголошеня участи в Евхар. конґресі приймає ся найпізнїйше до 25. серпня.

II. Карти участи для зголошених участників замовлені в центральній канцеляриї Евхар. конгресу у Відни будуть доручені по надісланю з Відня.

III. Від'їзд з Перемишля на конґрес наступить дня 10. вересня по полудни імовірно надзвичайним поїздом, о який Комітет постарає ся; поворот з Відня 15. вересня вечер. Окремого поїзда не замовляємо з огляду на те, що побут у Відни триває понад три дні. Однак

— Мій пане, — каже той елеґантно убраний панок, що умів дуже делікатно говорити — позваляю собі предложити вам мої услуги. — Які услуги? — Ну, в тім прикрім положеню, в якім ви нагло знайшли ся... — Не розумію вас. Я якім прикрім положеню? Я преці не без гроший. — Чи маю честь говорити з ґрафом Н.? А вжеж. — Правда, що пані ґрафиня виїхала перед шести недїлями до Кани? — То правда, і щож з того? — Як то, то пан граф не знають ще о тім нічого, що пані ґрафиня сеї ночи померла?

Він таки дійстно не знав нічого і аж в годину опісля одержав телеґрафічне повідомленє а реґлер знав вже о всім, чого єму було потреба. З того можна здогадати ся, що навіть властителї готелів і телеґрафічні урядники в курацийних місцевостях стоять в порозуміню з париским реґлерами. В їх рахунках знаходять ся такі позиції як: чорна крепа на труби, візитові білети з подякою за складане сочувства, напивок для тих, що помагають запрягати, для двигарів, візників, столяря, тих, що отвирають дверцї від карит коло церкви і на кладовищи, для жебраків на кладовищи і т. д.

А тепер придивім ся париским кладовищам.

Колись давними часами було кладовище подібно як і у нас зараз коло церкви. Померші не потребували виїздити десь далеко, лиш перебували свою довгу нічку там, де за дня порали ся, близько свояків і приятелів. Але коли населене міста зачало сильно збільшати ся і коли підчас пошестий хоронено на тих кладовищах недбало цїлими масами мерців в спільних гробах, то звідси ширила ся пошесть ще більше і длятого в 1804 р. ті кладовища позамикано. В тім самім році купило місто на кладовище ґрунт положений в східній части міста, котрого властителем був сьвященик, монах Єзуїт, колись сповідатель короля Людвика XIV., іменем Ляшез; від его імени пішла й назва кладовища. Пер-Ляшез (Père-Lachaise — Отець Ляшез). Кладовище се єсть одно із найбільших і найкрасших в Парижи. Оно лежить на узбічу досить великого горба коло бульвару Менїльмонтан а красні алеї і високі, старі дерева та величаві між ними памятники, роблять з него більше ніби якийсь величавий парк, до котрого заходить масами париска публика а ще більше чужинців, що приїздять до Парижа. А вже найбільше людий буває тут в задушний день. Після поліцийного звіту було торік на сім кладовищи в задушний день аж 100.700 осіб.

Та й не дивниця, що така маса людий сюди заходить. Тут знаходять ся гроби і памятники найславнїйших людий, от хоч би таких як Періє, Тальма, Беллїні, Бомарше, Беранже, Шопен, Молїєр, Ґай-Люсак, Ляплес, Міссе, Араґо і богато инших. Тут спочиває також історично славна пара, Абелярд і Гелоаза, під ґотийским бальдахіном на легоньких стовпах з малими вежочками.

Абелярд був богословом і славним колись учителем та помер в 1142 р. а Гельоаза, своячка крилошанина Фульберта, коли мала 18 літ, була ученицю Абелярда. Обоє пристрастно полюбили ся, але остаточно обоє оперли ся в монастири; він помер черцем, а она черницею. Мощі їх спроваджено в 1817 р. до Парижа і тут похоронено в спільнім гробі. На їх могилі під бальдахіном видко тепер фіґуру представляючу черця а побіч неї другу, представляючу черницю. До сего памятника сходить ся особливо богато людий і туть на зелїзній огорожі, яка окружає могилу, висить о кождій порі року множество сьвіжих вінців та китиць цьвітів.

Дуже популярною єсть також могила Міссера. Она знаходить ся недалеко величавого памятника Бартольоме, представляючого громадку людий входячих пиняво і неохотно в темні ворота, через котрі будемо мусїли всї колись переходити у вічну темноту. На памятнику Міссера єсть видовбаний в камени стишок поета, в котрім він просить, щоби его приятелї засадили на его могилї плакучу вербу, котрої плакуче галузє він завсїгди так любив, а котрої тінь буде легко тій землици, в котрій він спочиває. Тїнь тої верби, що засаджена за памятником, дійстно легка, бо деревце якесь нуждение і мабуть таки зовсїм згине.

Непривітне місце на Пер Ляшез представляє нам „Мур сполучених“ (Mur des Fédérés — Мір де Федере). Він окружає подальшу закутину кладовища. Поза тим муром, під котрим ростуть деякі корчі і дерева, видко вже комини і будинки фабричні, туркіт коліс і стукіт молотів збільшає ще непривітність сего самотного місця. Під тим то муром, дня 27 мая 1871 позастрілювало правительствене войско множество комуністів, котрих половило при здобутю сего кладовища. Кров тих загорільців і злочинців ніби ще і нинї видніє ся на тім мурі, бо одномишленники їх що року вкривають его червоними вінцями. На сім кладовищи знаходить ся також заведене для паленя мерців, але Парижани мало его уживають.

Противно єсть положене кладовище Монмартр на півночи міста. Оно знаходить ся високо на горбі, звідки видко цїлий Париж. Звідки пішла назва сего кладовища годі докладно знати. Одні кажуть, що Монмартр (Montmartre) значить „горя мученика“ а другі кажуть, що то „гора Марса“ і що се кладовище пригадує ще римскі часи. Почерез се кладовище іде дуже оживлена дорога, але на щастє померші не мають нервів і гуркіт омнїбусів та иних возів не разить їх і не перешкаджає їм спокійно спочивати. На сім кладовищи вже значно меньше красних памятників як на Пер-Ляшез, але все-таки ще і тут знаходять ся гроби славних людий та й сюди заходить богато людий.

Велике кладовище на полудни міста, Монпарнас не представляє нічого цїкавого. Крім сих трох великих кладовищ єсть в Парижи богато малих по части вже зовсїм не уживаних. На однім з них, на Picpus, знаходить ся масовий гріб, в котрім закопано 1306 відрубаних і тілько кадовбів без голов, жертв ґільотини, що погибли на площи званій тепер „народною“.

(Дальше буде)

кождому участникови можна їхати довільним поїздом і в довільнім часї, бо до знижок на зелїзницях уповажняють леґітимациї, що будуть додані до карт участи і будуть виставлені на імя участника. Такі леґітимациї є лиш тоді важні, коли мають те саме число, що карта участи і суть власноручно участником підписані. За леґітимациї треба заплатити 35 сотиків, яко стемплеву належність.

Право до знижок на зелїзницях має кождий властитель леґітимациї, все одно, чи він їде сам, чи в більшім товаристві, лише мусить їхати до Відня в часї між 5. а 15. вересня, а вертати з Відня в часї між 12. а 22. вересня.

IV. Для всіх участників конґресу будуть у Відни запевнені мешканя і харч.

1. Мешканя є такі: а) Спільні, дешеві в школах, касарнях, публичних заведеннях, такий спільний нічліг — коштує 1 (одну) К за особу на одну ніч. Наші паломники будуть потребувати по чотири нічліги, отже таке спільне приміщене винесе по 4 (чотири) К. — б) Спільні вигіднійші мешканя для засібнійших участників, як сьвящеників, сьвітских інтеліґентів і їх родин, коштують по 2·50 К від особи за одну ніч. Отже в сім случаю по 10 (десять) К від особи.

Централїний віденьский Комітет надішле, по зложеню відповідних оплат, окремі карти на нічліги I. або II. кляси і лиш властителї таких карт будуть могли з сих приміщень на нічліги користати. Спільні приміщеня як I. так і II. кляса будуть назначені окремо для пань, а окремо для панів. Спільні нічліги зачинають ся 11 вересня вечером, а кінчать ся 16 вересня рано.

Прибори до тоалєти (щітки, ручники) мусить кождий мати свої. Хто вже замовив у Відни мешканє, тої тут не належить.

2. Комітет подбав також і о харч. Всї менше засібні участники будуть могли спільно харчувати ся і то також за оказанем окремих карт. Харч спільний коштує денно від особи 1·50 К. Спільне харчованє починає ся 12 вересня рано, а кінчать 15 вересня вечер. Отже для наших паломників буде коштувати харч за 4 днї по 6 (шість) К від особи. Засібнїйші будут мати забезпечений харч в гостинницях по приступних цїнах. Як нічліги так і харч мусять бути замовлені і заплачені зараз тепер.

Про те лежить в інтересї всїх П. Т. участників конґресу зараз надіслати до нашого Комітету потрібні грошеві квоти.

Селяни і менше засібні учасники, що бажають користати зі спільних дешевих нічлігів, мають прислати до Евхаристичного Комітету перемиского на адресу ВПпр. і Весьвітл. Епп. Консисториї в Перемишлї на приміщене II кляси у Віднї по 4 (чотири) К від особи. Крім того на харч за 4 днї по 6 (шість) К від особи; разом по 10 (десять) К. Сьвященики і засібнїйші участники з інтеліґенциї мають прислати на приміщене I кляси по 10 (десять) К від особи. Крім того належить вплатити на стемплеву належність леґітимациї по 35 с. Ту квоту складають всї участники.

Гроші ті треба прислати зараз з точним і читким поданєм назвища: хто не пришле грошей найпізнїйше перед 25 серпня, не може числити на приміщене. Приймаємо грошеві посилки безусловно лиш до 25 серпня.

о. Ом. М.

Телеґрами.

Яґер 20 серпня. Кард. Архієпископ др. Йосиф Шамаша (Samassa) помер нинї рано.

Константинополь 20 серпня. Борба над границею триває дальше. Чорногорцї посувають ся під Берану.

Константинополь 20 серпня. Ходить чутка, що Чорногорцї окружають Берану.

Солунь 20 серпня. Після донесеня із Скепля положенє єсть дуже напружене; купцї позамикали склепи, банки видали охоронні зарядження. Богато родин виїздає із Скопля.

Льондон 20 серпня. До бюра Райтера доносять з Пекіну: Збори народні по бурливих нарадах ухвалили 52 голосами против одного вислати до Юаншікая петицию з жаданем близших пояснень, длячого казав арештувати і без суду застрілити двох офіцирів під закидом, що они старали ся намовити нарід до нової революциї. Вирок той викликав в цїлій провінциї Гупе велике обуренє. В петициї жадають збори народні відповіди до трох днів, коли би відповідь була невдоволяюча, то збори народні маміряють завізвати Юаншікая, щоби особисто вияснив справу. Коли би й та відповідь була недостаточною, то збори вискажуть Юаншікаєви і цїлому кабінетови нагану і ухвалять вотум недовіря.

Сан Франціско 20 серпня. В хінськім части міста оголошено вчера плякатами, що дра Сунятсена убито. Вісти тій в хінськім консуляті не вірять, так само і в редакциях хінських ґазет. Мешкаючі тут сестри Суна не одержали ніякої вісти.

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в по дорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гра незвичайно складна і вправляє знаменито думано і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел минутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·35, 3·40, **8**·22, 8·35, **2**·05 §), **2**·45 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7**·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2**·16, **2**·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2**·50, 6·10, **9**·15, 9·37, **2**·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58▪), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ▪) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускӧї (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2**·29 *), **2**·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2**·22, 5·45, 7·25, **8**·50, 10·05, 1·10*), **1**·30, **2**·00§), 5·40, 7·25†), **8**·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1**·50§), **2**·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12**·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1**·55, 5·52, **6**·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·11, **1**·36*), **2**·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29, 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в неділї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і неділю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22. 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10·15, 3·03.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 5/5 до 8/9: 1·26.

До Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 2·40.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відходить о години 2 мін. 16 пополудни з перону 2, Нр. сходів II.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

Телефон 452. Телефон 452.

Містове бюро

Ц. К. зелізниць держав.

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

видає

Білети складані комбіновано - окружні до всіх і зі всіх значнійших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днів.

Білети складані в однім напрямі на німецких зелізницях, важні 45 днів.

Білети картонові, звичайні, до всіх стаций в краю і за границею.

Асиґнати

на місця в спальних ваґонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелізничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важним.

Телеґрафічна адреса: Stadtbureau, Львів.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).